

Förordning om ändring i avgiftsförordningen (1992:191);

SFS 2011:216

Utkom från trycket
den 22 mars 2011

utfärdad den 10 mars 2011.

Regeringen föreskriver i fråga om avgiftsförordningen (1992:191)
dels att 6 § ska upphöra att gälla,
dels att rubriken närmast före 26 § ska utgå,
dels att 1, 1 a, 4, 5, 10, 11, 17, 18, 20, 22 och 30 a §§ samt rubriken närmast före 5 § ska ha följande lydelse,
dels att det i förordningen ska införas en ny paragraf, 25 a §, av följande lydelse.

1 §¹ I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 4, 6 och 7 §§ budgetlagen (2011:203).

1 a §² Förordningen gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller endast 3 § och 5 § första stycket samt 15–25 §§.

4 §³ En myndighet får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, instruktion eller annan förordning, mot avgift tillhandahålla:

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. rådgivning och annan liknande service,
5. lokaler,
6. utrustning,
7. offentlig inköps- och resurssamordning,
8. automatisk databehandlingsinformation i annan form än utskrift,
9. upplysningar per telefon, om den service myndigheten därmed tillhandahåller går utöver myndighetens serviceskyldighet enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och förvaltningslagen (1986:223), samt
10. tjänsteexport.

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning.

¹ Senaste lydelse 1996:1196.

² Senaste lydelse 2004:935.

³ Senaste lydelse 1999:899. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

| Beslut om storleken på avgifter, samråd m.m.

5 §⁴ En myndighet får bestämma storleken på andra avgifter än de som avses i 4 § endast efter särskilt bemyndigande från regeringen.

Om regeringen inte i anslutning till bemyndigandet har föreskrivit något annat, ska avgifter beräknas så att de helt täcker verksamhetens kostnader (full kostnadstäckning).

För avgifter som tas ut enligt 4 § första stycket 1–9 får myndigheten själv, upp till full kostnadstäckning, besluta om storleken på avgifterna om inte regeringen har föreskrivit något annat.

| 10 §⁵ Föreskrivna avgiftsklasser motsvarar följande belopp:

<i>Avgiftsklass</i>	<i>Avgift kronor</i>
1	250
2	700
3	1 350
4	2 300
5	3 700
6	5 700
7	8 500
8	12 700
9	19 000
10	38 000

| 11 §⁶ Avgiften ska betalas när ansökan ges in. Om inte detta sker ska sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får sändas till sökanden med post eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Följs inte föreläggandet ska ansökan avvisas. Sökanden ska upplysas om detta i föreläggandet.

Om sökanden är en myndighet som ger in ett stort antal ansökningar, får den myndighet som ansökan ges in till göra undantag från kravet att avgiften ska betalas när ansökan ges in. Om det finns synnerliga skäl får myndigheten även i andra fall göra sådant undantag.

| 17 §⁷ Avgiften för avskrift av allmän handling enligt 15 § 1 eller för utskrift av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme.

Avgiften för kopia av videobandsupptagning enligt 15 § 3 är 600 kronor per band.

Avgiften för kopia av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 120 kronor per band.

⁴ Senaste lydelse 1993:431.

⁵ Senaste lydelse 2005:237.

⁶ Senaste lydelse 1995:687. Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

⁷ Senaste lydelse 1995:687.

18 §⁸ Om en myndighet enligt en särskild föreskrift ska framställa bestyrkta avskrifter eller kopior av handlingar som getts in, ska avgift tas ut med 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme för framställningen av avskrift och med 2 kronor för varje framställd kopia, dock lägst 50 kronor.

20 §⁹ När det är särskilt föreskrivet att avgift för bevis eller registerutdrag ska tas ut efter viss avgiftsklass i denna förordning gäller följande belopp:

<i>Avgiftsklass</i>	<i>Avgift kronor</i>
A	180
B	360
C	800

22 §¹⁰ I förordningen (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. finns bestämmelser om hur avgiftsbelagda handlingar ska lämnas ut.

25 a § En myndighet som får disponera inkomster från en avgiftsbelagd verksamhet ska balansera räkenskapsårets resultat i ny räkning.

Om det ackumulerade överskottet uppgår till mer än 10 procent av den avgiftsbelagda verksamhetens omsättning under räkenskapsåret, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur hela överskottet ska disponeras.

Har det uppkommit ett underskott i en avgiftsbelagd verksamhet som inte täcks av ett balanserat överskott från tidigare räkenskapsår, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur underskottet ska täckas.

30 a §¹¹ För sådana avgifter som avses i 9 och 15 §§ gäller följande.

Indrivning ska begäras för en avgift som inte har betalats in i rätt tid. Indrivning behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala avgiften.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2011.

På regeringens vägnar

PETER NORMAN

Rikard Jermsten
(Finansdepartementet)

⁸ Senaste lydelse 1995:687.

⁹ Senaste lydelse 2005:237.

¹⁰ Senaste lydelse 2003:261. Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

¹¹ Senaste lydelse 1993:1255.

